Puhe Kajaanin Kl-kodilla su 11.07.2010

Väläyksiä Raamatun henkilöistä

Minä otan puheeseeni pieniä väläyksiä joistakin Raamatun henkilöistä. Nämä henkilöt, niin kuin yleensäkin kaikki Raamatun henkilöt, mutta myöskin me, olemme kaikki eritavalla puutteen alaisia. Tämä johtuu siitä, että syntiinlankeemus tuli maailmaan.
On vain yksi henkilö, jolla ei näitä puutoksia ollut eikä ole. Tämän yhden henkilön me kaikki tiedämme sanomattakin.

Lähden liikkeelle Mooseksesta.
Mooseshan oli omien sanojensa mukaan puhetaidoton mies, kun Jumala kutsui häntä seuraansa.
Hän sanoo Herralle 2Moos.4:10- 12
"Oi Herra, minä en ole puhetaitoinen mies; en ole ollut ennen enkä senkään jälkeen, kuin sinä puhuit palvelijallesi; sillä minulla on hidas puhe ja kankea kieli."

Eikö tämä ole meidänkin luonnollinen reaktiomme.
Kun meitä mm. pyydetään todistamaan uskostamme tai Jeesuksesta Kristuksesta, niin me ensimmäiseksi katsomme omia puutteitamme kuten Mooses teki.
Emme heti siinä vaiheessa osaa katsoa Herran apuun ja Hänen voimaansa.
Vasta sitten, kun me vähän mietimme asiaa, niin meidän ajatuksemme muuttuvat. Kun Herra on minut pelastanut, antanut kaikki syntini anteeksi, niin miksen minä voi jonkun sanan sanoa Jumalan kunniaksi.
Me alamme ymmärtää tuon Mooseksen kirjeen jatkon, jolla Herra rohkaisi Moosesta.
Hän sanoi Moosekselle:
11. "Kuka on antanut ihmiselle suun, tahi kuka tekee mykän tai kuuron, näkevän tai sokean? Enkö minä, Herra?
12. Mene siis nyt, minä olen sinun suusi apuna ja opetan sinulle, mitä sinun on puhuttava."

Herra avasi Moosekselle luomistyönsä suuruuden. Samoin Hän tekee meillekin. Herra on siis luonut meidät. Hän on antanut meille suun, kielen, silmät ja kaiken mitä meissä on, sekä ymmärryksen, niin että voimme ymmärtää olevamme Hänen luomiaan ja uskovina myöskin Hänen lunastamiaan Poikansa kautta.

Ja koska olemme Jumalan kätten tekoa ja myös lunastamia, niin me saamme luottaa siihen, että Hän antaa myöskin todistamiseemme kaiken tarpeellisen, jolla voimme Hänen nimensä kirkastaa.
Herra vielä rohkaisi Moosesta: *"Mene siis nyt, minä olen sinun suusi apuna ja opetan sinulle, mitä sinun on puhuttava."*

No. Mitä tapahtui? Uskalsiko Mooses tämän rohkaisun seurauksena lähteä? Mitä vielä. Hän eskottelee edelleen.
Hän sanoo: *"Oi Herra, lähetä kuka muu tahansa!"*

Pelko on niin suuri, että hän esittää, että Herra lähettäisi jonkun muun hänen tilalleen.
Eikö jälleen ole tuttua teksiä?
Näin mekin herkästi teemme. Lähetä tuo naapuri, ystävä, enhän minä ole mikään todistaja. Enhän edes osaa todistaa Herrastani.
Huomaamme, että kynnys Jeesuksen todistamiseen on korkea, vaikka sen ei tulisi olla, koska Herra itse on luvannut olla meidänkin suumme apuna, niin kuin Hän lupasi olla

Mooseksen suun apuna.

Huomaamme myös, että ihminen ei ole tuhansien vuosien aikana mihinkään muuttunut. Hän on samanlainen syntinen ja vastarannan kiiski ollut alusta tähän asti ja on loppuun saakka. Meidän syntinen luontomme pitää meidän suumme lukittuna hyvin herkästi.

Miten sana jatkaa? Herrasta sanotaan, että Hän vihastui Moosekselle.
14. Niin Herra vihastui Moosekseen ja sanoi: "Eikö sinulla ole veljesi Aaron, leeviläinen? Minä tiedän, että hän osaa puhua. Ja katso, hän tuleekin sinua vastaan; ja kun hän näkee sinut, iloitsee hän sydämestänsä.
15. Ja puhu sinä hänelle ja pane sanat hänen suuhunsa. Ja minä olen sinun suusi apuna ja hänen suunsa apuna ja opetan teille, mitä teidän on tehtävä.
16. Ja hän on puhuva sinun puolestasi kansalle; niin hän on oleva sinulla suuna, ja sinä olet oleva hänellä Jumalana.
Herra ei jättänyt Moosesta kuitenkaan sivuun, koska Jumala oli Hänet valinnut Israelin kansan johtajaksi.
Hän antoi Moosekselle avun.Hänen veljensä Aaron sai tehtävän puhua kansalle ensin kuultuaan Moosesta. Jumala puhui Moosekselle ja hän puolestaan Aaronille ja Aaron välitti sanoman kansalle.

Hitaan puheen ja kankean kielen seurauksena Mooseksella ei ollut rohkeutta puhua suurelle joukolle. Hän pelkäsi ilmaista asiaa kansalle, siksi hän sai avuksi veljensä.

Näin on monien meidänkin kohdalla.
Me rohkenemme puhella kahden kesken, mutta kun tulisi ilmaista ajatuksiamme suuren joukon keskellä, niin se on jo paljon vaikeampaa.
Minulla itselläni on ollut sellainen ongelma.
Aikaa myöden olen kuitenkin tottunut luottamaan Herran apuun. Puhuminen ihmisten edessä vaatii uskoa, että Herra antaa sen mitä on tarvis.

Uuden testamentin puolelta tulee mieleen Timoteus, jolla oli vaikeuksia puhua. Hänkin oli pelkuruuden hengen vallassa. Siitä kertoo 2Tim-1:5-8.
Apostoli Paavali joutui häntä rohkaisemaan.

Hän kirjoittaa:
”5. kun mieleeni muistuu se vilpitön usko, joka sinulla on, joka ensin oli isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikella ja joka, siitä olen varma, on sinullakin.
6. *Siitä syystä minä sinua muistutan virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on minun kätteni päällepanemisen kautta.*
7. *Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittiuden hengen.*
8. *Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä minun kanssani vaivaa evankeliumin tähden, sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa,”*

Herrasta ei voi todistaa ellei ole vilpitöntä uskoa sydämessä. Se on ensimmäinen asia, joka meillä tulee olla. Kuinka me voimme puhua selaisesta, mitä meillä ei ole.
Vain usko Herraan Jeesukseen Kristukseen avaa meidän suumme ja irottaa kielen siteet puhuaksemme Hänestä.

Sanotaanhan sanassakin Heb.11:6, että *”ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä*

etsivät."

Ja vaikka Timoteuksella oli vilpitön usko, niin silti hän pelkäsi puhua ja todistaa uskostaan ja Herrastaan.
Ajatelkaa. Hän, josta tuli myöhemmin piispa silloiseen maailmaan, niin hän oli aluksi näin pelokas.
Hän oli saanut myöskin puhumiseen tarkoitetun armolahan osalleen, mutta pelkuruuden henki vaivasi.
Saattoi olla, että silloinen kova ja kylmä maailma kylvi tätä pelkoa, koska oma henkikin oli Jeesuksen todistajilla vaarassa. Pelkäsikö Timoteus henkensä menoa, vai oliko hänellä muuten puhumiseen liittyviä ongelmia ja pelkoja. Tähän emme saa vastausta.

Hän tarvitsi kuitenkin apostoli rohkaisua ja muistutusta Herran avusta. Ja koska vilpitön usko oli, niin se velvoitti myöskin jakamaan tätä lahjaa eteenpäin. Vilpittömän uskonlahjan jälkeen apostoli sanoi, että *"siitä syystä minä muistutan virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on..."*

Tässä on myös sellainen sanoma kätkettynä, jonka myös moni on kokenut kohdallaan, että mitä useammin sinä todistat Herrastasi, sitä rohkeampi todistaja sinusta tulee. Sinä vapaudut pelkuruuden hengen vallasta.

Tähän todennäköisesti tähtäsi Paavalin rohkaisu todistamiseen myös Timoteukselle. Pelkuruuden henkihän ei ole Herrasta, niin kuin me tuosta Raamatun kohdasta luimme. Siinähän sanottiin, että *"Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittiuden hengen.*
Ja koska näin on, niin älä häpeä todistaa Herrastamme, rohkaisee Paavali.

Kuoleman pelko pani ilmeisesti Pietarinkin kieltämään Jeesuksen. Hän jopa kolme kertaa kielsi tuntevansa Hänet.
Nämä kieltämiset johtivat kuitenkin Pietarin katkeraan itkuun ja parannuksen paikalle Jeesuksen hellän katseen seurauksena.
Jeesushan oli sanonut hänelle, että ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmestui minut kiellät.

Jeesus ei kuitenkaan hylännyt kieltäjä Pietaria, vaan hän sai tehtävän julistaa ja opettaa Sanaa, toimia siis Hänen eli Jeesuksen todistajana.
Joh.21:15-17 Jeesus sanoo Pietarille aterian jälkeen:
"15. "Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?"
Hän vastasi hänelle: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas."
Hän sanoi hänelle: "Ruoki minun karitsoitani."
16. Hän sanoi hänelle taas toistamiseen: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?"
Hän vasta hänelle: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas."
Hän sanoi hänelle: "Kaitse minun lampaitani."
17.Hän sanoi hänelle kolmannen kerran: "Simon, Johanneksen poika, olenko minä sinulle rakas?"
Pietari tuli murheelliseksi siitä, että hän kolmannen kerran sanoi hänelle: "Olenko minä sinulle rakas?" ja vastasi hänelle: "Herra, sinä tiedät kaikki; sinä tiedät, että olet minulle rakas."
Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki minun lampaitani.

Tässä Pietari joutuu nyt kolminkertaiseen testiin, rakkauden testiin. Kolmesti olet kieltänyt tuntevasi minut, miten sinä nyt sanot. Onko sinulla rakkautta minua kohtaan?

Nyt Pietari sanoo rakastavansa Jeesusta, jopa enemmän kuin toiset opetuslapset.
Ja jokaisen rakkauden tunnustuksen jälkeen hän saa tehtävän.
”Ruoki munun karitsoitani”
”Kaitse minun lampaitani”
”Ruoki minun lampaitani”

Ja helluntain jälkeen hän sai voiman toteuttaa näitä tehtäviä. Hänestä tuli rohkea ja vahva todistaja.
Pietari oli ensimmäinen, joka avasi suunsa pilkkaajien silmien edessäAp.t.2:14-21. *”Niin Pietari astui esiin niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: "Miehet, juutalaiset ja kaikki Jerusalemissa asuvaiset, olkoon tämä teille tiettävä, ja ottakaa minun sanani korviinne.*
15. Eivät nämä ole juovuksissa, niinkuin te luulette; sillä nyt on vasta kolmas hetki päivästä.
16. Vaan tämä on se, mikä on sanottu profeetta Jooelin kautta:
17. 'Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne unia uneksuvat.
18. Ja myös palvelijaini ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he ennustavat.
19. Ja minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta ja tulta ja savupatsaita.
20. Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennenkuin Herran päivä tulee, se suuri ja julkinen.
21. Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.'

Näin rohkeasti Pietari julistaa sanaa.
Häneltä on jopa kaksi kirjettä hajalla asuville kristityille. Mekin saamme uskoamme ruokkia niitten kirjeitten sanomalla.

Pelko oli ongelmana muillakin opetuslapsilla Jeesuksen ristiinnaulitsemisen jälkeen. He menivät lukittujen ovien taa juutalaisten pelosta. Joh.20:19-23:
”19. Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla, kun opetuslapset olivat koolla lukittujen ovien takana, juutalaisten pelosta, tuli Jeesus ja seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!"
20. Ja sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran.
21. Niin Jeesus sanoi heille jälleen: "Rauha teille! Niinkuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät."
22. Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päällensä ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki.
23. Joiden synnit te anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annetut; joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt."

Ylösnoussut Jeesus ei jätä seuraajiaan pelon valtaan, vaan hän ilmestyy heidän keskelleen, näyttäen kätensä ja kylkensä ja toivottaa rauhaa. Rauhan sanaa he tarvitsivat. Sekä sitä, että he näkevät ristiinnaulitun mestarinsa jälleen hengissä.

Ilo valtasi heidät. Se on luonnoillinen Pyhän Hengen antama armo ja seuraus.
Kun mekin pelokkaana saamme nähdä Hänet uskon silmin puolestamme henkensä antaneena, niin Rauha valtaa meidänkin sydämemme ja sitä myötä myöskin ilo siitä, että Hän on kanssamme. Hän ei jäänyt hautaan, vaan Hän elää.

Hän on myöskin antanut Pyhän Henkensä meille toiseksi Puolustajaksi. Emme ole yksin. Saamme elää Hänen armonsa hoidossa Pyhän Hengen voiman kautta.

Tämä puhe on pidetty Kajaanin Kl-kodilla su 11.07.2010.